

Fortsat fra forrige side

havde slået en kolbøtte. Af natur er jeg tryghedsnarkomanen, der helst vil planlægge i detaljer. Det er mig, der i alle årene har ordnet bankpapirer efter dato, mig, der altid har vidst, hvad vi skulle spise på onsdag. Sklerosen har gjort, at vi begge er blevet livskloge på den barske måde og har lært ikke at tage livet for givet.

Så forskellige gear

Men tilbage til 1968. Kirstens bror gik i klasse med Flemming, der havde et godt øje til hende den rødhårede lillesøster, han havde set spille håndbold i hallen, hvor han også selv spillede. Han sendte en hilsen med broren hjem, og selv om søsteren ikke anede, hvem han var, gik hun alligevel med til både skole- og nytårsfest, og tingene udviklede sig. Stille og forsigtigt. Det blev dem! De tre år i lejligheden på Østerbro i København, hvor de første gang flyttede sammen i en alder af 21 og 22 år, betegner de begge som de mest euforiske. Hun gik på Statsseminariet på Emdrupborg, og han læste engelsk nogle år, før han fandt i havn på Politiskolen. Med børnene Signe og Niels, der kom i 1980 og 82, blev lykken cementeret én gang for alle. Parret har holdt bryllup, kobber- og sølvbryllup, og alle tre gange har det været kæmpe fester, som det sig hør og bør på søndærlig jord. Da familien flyttede tilbage til Tønder for 20 år siden, var det som at komme hjem. Han blev ansat ved ordenspolitiet og hun på kommuneskolen.

Når man taler med skolelæreren, tegner hun billedet af en ægte- mand, der aldrig parerer huslige ordrer sådan lige med det samme, fordi der altid kommer en bog, en plade eller en fodboldkamp i vejen. Men det handler lige så meget om hendes eget daglige gear, der

ofte ligger for højt og får hende til at dejse om i sofaen, når kaffen er blevet kold.

Aktivitetsniveauet er et af de områder, hvor de er mest forskellige, men samtidig mest tiltrukket af hinanden. Hun vil gerne slække på den enorme pligtopfylden, der har præget hende altid, og han kan godt se, at hendes effektivitet og ordentlighed har været nødvendig for familielivet.

Flemming taler om yin og yang-symbolet fra den kinesiske filosofi, at det passer på dem. Han taler også om knaster. At de er der, og at man som par sliber på dem ægteskabet igennem. Hun har for eksempel lært ham, at konflikter ikke er farlige og bedst tages med det samme, til gengæld er det hans fortjeneste, at færdiglavet mad og færre støvsugninger nu er en del af hverdagen. Men det vigtigste, han lærer hende, er at male med mindre bekymrende penselstrøg – det går nok alt sammen!

– Jeg har altid følt mig tiltrukket af Flemmings ro og lyse sind. Ikke at jeg var klar over det dengang, jeg var jo så vildt ung, men hans ro giver en ufattelig tryghed – og håb. Jeg tænker til for meget over tingene og når at overveje konsekvenserne først. Flemming springer bare. Det gør tingene mindre slidsomme.

En leg med alvor

Kirsten forklarer, at parret nok især er kendt for deres totalt uigennemskuelige pointsystem. Eller det vil sige hendes. Systemet går nemlig ud på, at han løbende modtager plus- og minuspoint, som hun uddeler. Aldrig omvendt. Når Flemming runder 200 point, udløser det en cd. Nogle år bliver det til seks-otte stykker. Andre år færre. Minuspoint opnås, hvis han for eksempel ser på fjernsynet og ikke hende, når de taler. Når han i en

– Jeg har altid følt mig tiltrukket af Flemmings ro og lyse sind. Ikke at jeg var klar over det dengang, jeg var jo så vildt ung, men hans ro giver en ufattelig tryghed – og håb.

diskussion bliver stædig og unuanceret i sine holdninger eller på de dumme dage, hvor han glemmer de lyse tanker og lukker sig inde i sig selv.

Pointene gør det muligt på en afvæbnende måde at hjælpe hinanden op ad bjerget igen – og det handler først og fremmest om følelser. Det udløser ikke bare pluspoint, at der er tørret støv af, eller huset lugter af kaffe – det hjælper på det, men mest er det et spørgsmål om nærvær og intensitet – at huske hinanden på, hvor vigtigt begge dele er for parløbet. – Det er en leg med alvor. Jeg får fortalt nogle længsler og ønsker til Flemming, og han for sin del kan give kærlighedserklæringer tilbage eller bevidst gøre oprør. Pointene er et middel til at puffe til hinanden, og i forbindelse med sygdommen har det vist sig at være en ventil. Hvis han for eksempel ikke har villet lukke mig ind, når han var ked af det, har jeg tudende kunnet give ham minuspoint for at vise, at det her går ikke – vi må ind til hinanden.

At sige og mene undskyld

Især Flemming har lært, at det er lettere at bære tingene, når de deles, og Kirsten taler om, at loyalitet har været en ledetråd – også i forældreskabet. Men også tilgivelsen har betydning, at kunnet sige og mene undskyld. Flemming siger nogle gange undervejs, at det næsten lyder helt kedeligt, mand og kone i snart 40 år. Kirsten havde det også sådan engang, men ikke mere. Nu gør det stærk. For hende er det vedholdende parløb meningen med livet. Det liv, hvor vores selvbestemmelseskraft i bund og grund er så ufattelig lille og det derfor handler om at elske i dag. Både dagen og vejen. Og manden i livet.